

Bilag til bet. o. lovf. om tilsyn med monopol og konkurrencebegrænsning.

ningens afsnit 57—59, som V. K. ikke kommer nærmere ind på i sin kritik*).

Endelig hævder V. K. (side 11 n.—12 n.), at kommissionen opstiller erhvervsfriheden som et dogme. Denne kritik kan imidlertid ikke begrundes udfra kommissionsbetænkningen. I kapitel II har kommissionen refereret de vigtigste af de målsætninger, som under den offentlige diskussion her i landet har været opstillet for en monopollov. Erhvervsfriheden er her anført som et blandt

flere andre hensyn, der kan stiles efter, og der er udtrykkeligt gjort opmærksom på, at de forskellige hensyn i konkrete tilfælde kan komme i modstrid med hinanden, og at der i så fald må ske en afvejning af disse hensyn.

Spørgsmålet om målsætningen er iøvrigt behandlet i lovforslagets § 1, i bemærkningerne til § 1 og i besvarelsen af folketingsudvalgets spørgsmål 8 a og c.

II. Erfaringerne fra hidtidig lovgivning og domspraksis (V. K. side 14—71).

Denne del af V. K.'s redegørelse fremtræder som et supplement til kommissionsbetænkningen — navnlig til dens oversigter over lovgivningen i andre lande — og giver forsåvidt ikke anledning til bemærkninger. Det skal dog nævnes, at redegørelsen inde-

holder enkelte unøjagtigheder og misforståelser, der fører V. K. til at drage mere vidtgående slutninger, end materialet tillader, jfr. bemærkningerne om forbudsbestemmelserne nedenfor under afsnit III.

III. Kritikken af lovforslaget (V. K. side 72—86).

Lovforslagets titel.

V. K. finder (side 72—73) lovforslagets titel uheldig og foreslår i stedet „lov om konkurrenceregulerende aftaler, sammenlutninger og enkeltvirksomheder“, som imidlertid i daglig tale vil kunne forveksles med lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse, der sædvanligt omtales som „konkurrenceloven“. Endvidere er udtrykket „konkurrenceregulerende enkeltvirksomhed“ ikke nogen dækkende betegnelse for virksomheder, der rent faktisk har monopol, men som ikke udøver eller har udøvet konkurrenceregulerende handlinger.

Lovforslagets formål.

Formålsparagraffen (lovforslagets § 1) karakteriseres af V. K. som overflødig og uheldig.

Det er rigtigt, at en lov ikke behøver at indeholde nogen formålsparagraf. For et så kompliceret område, som behandles her, må det imidlertid anses for en klargørelse,

at loven indledes med en bestemmelse, der anfører dens centrale formål.

Også fremmed lovgivning indeholder formålsbestemmelser. I den engelske monopollov af 1948 fastslås således, at man ved lovens administration skal tilstræbe størst mulig effektivitet og økonomi i produktion og fordeling samt opmuntre ny foretagsomhed og tekniske fremskridt. Endvidere nævnes hensynet til den størst mulige beskæftigelse og den bedst mulige anvendelse af landets ressourcer. Det kan også i denne forbindelse nævnes, at den svenske lov af 1953 om „motverkande i vissa fall av konkurrensbegrænsning inom näringslivet“ i § 1 har en bestemmelse, hvorefter der ved skadelig virkning af en konkurrencebegrænsning forstås, at denne på en udfra et samfundssynspunkt utilbørlig måde påvirker prisdannelsen, hemmer effektiviteten indenfor erhvervslivet eller hindrer den frie erhvervsudvøvelse.

Forsåvidt angår selve formuleringen af

*) Et erfaringsgrundlag af væsentlig betydning, som ikke omtales af V. K., er undersøgelser af monopoldannelse og konkurrencebegrænsningers faktiske indflydelse på erhvervslivet. Der kan i denne forbindelse henvises til priskontrolrådets redegørelse vedrørende A/S Margarine-Compagniet M.C. (København 1949) og trustkommissionens betænkninger om konkurrenceforholdene i kalk-, kridt- og mørtelbranchen (betænkning nr. 1), kulbranchen (betænkning nr. 2) samt den fornylig udkomne om planglasbranchen (betænkning nr. 4). Endvidere foreligger der på dette område en omfattende udenlandsk litteratur, bl. a. indeholdende undersøgelser svarende til den danske trustkommissions specialbetænkninger.